



El president de la Diputació d'Alacant i de l'Institut Alacantí de Cultura Juan Gil-Albert, César Sánchez Pérez, es complau a invitar-vos a una nova conferència del cicle

Descobreix

una obra. Art en Valor

en què l'arquitecte tècnic **José F. Cámara Sempere** descobrirà **el pont Nou d'Elx**, el dimecres **15 de maig de 2019**, a les **20:00 h.**

Lloc de trobada: entrada del pont per la plaça de Baix

Col·laboren:



Organitza:



www.iacjuangilalbert.com

 facebook.com/iacjuangilalbert

 [@gilalbertIAC](https://twitter.com/gilalbertIAC)

El pont Nou d'Elx

El pont Nou o pont de Canalejas contribueix al paisatge de la memòria comuna d'Elx. Amb més de 100 anys d'antiguitat, és una obra que ha estat funcionant des del 20 d'abril de 1913: primer, com a pas de la carretera d'Alacant a Múrcia; després, únicament, com a prolongació de la Corredora fins al carrer de la Reina Victòria.

A primeries del XX, amb la forta empenta del sector espadenyer, la terra esdevingué un bé cada vegada menys estimat per al cultiu i més important per al desenvolupament de la ciutat. Cap a ponent hi havia la Rambla. Però els propietaris de terrenys al Pla de Sant Josep mantenien l'esperança de la ràpida i segura construcció d'un pont que fóra tan estable i ferm com el pont de Ferro. La visible i perillosa debilitat del pont de Santa Teresa va servir per a demanar, el 1910, una nova via per a la carretera de Múrcia: en realitat, un pont nou que unira la plaça Major amb les profitoses terres de ponent.

L'any 1911 es va elegir el projecte de l'enginyer Mariano Luiña per a construir tal pont: el tercer pont. Calia salvar una distància de 50 metres, a l'ampli llit del Vinalopó. Amb formigó armat, a partir d'un arc que acaba en dos prismes sobre els quals està la sola, unida a l'arc amb diversos pilars, es va aconseguir construir una veritable fita urbana visual, funcional i formal d'Elx, amb detalls d'un modernisme que, en canvi, no va arrelar entre la burgesia de la ciutat.

Conferenciant: José Francisco Cámara Sempere

José Francisco Cámara Sempere (Elx, 1976) va cursar estudis d'Arquitectura Tècnica en la Universitat d'Alacant, professió que exerceix en l'actualitat i que compagina amb la investigació de la història de la construcció. Entre els nombrosos treballs d'investigació que ha publicat —sobre arquitectura, urbanisme, història i cinema d'Elx (i de la Festa d'Elx)— hi ha l'estudi «El Pont Nou d'Elx, del poble vell a la ciutat del segle XX» (*La Rella*, 17, 2004).

El seu treball «Las primeras salas para cinematógrafo en la ciudad: tres modos constructivos» (*Boletín COATA*, 2008) va guanyar el primer premi en el Concurs d'Assaig convocat pel Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics d'Alacant.

Tresorer de l'Institut d'Estudis Comarcals del Baix Vinalopó i vicepresident del Cineclub Luis Buñuel, actualment col·labora en diferents plataformes de divulgació cultural. L'any 2013 va reunir per a la Càtedra Pere Ibarra una col·lecció d'escrits sobre cinema en *El cinema a Elx. Apunts per a la seua història*. El 2015 va publicar *La pantalla infatigable. 40 años del Cineclub Luis Buñuel en Elche*. I, més recentment, el 2017, va veure la llum editorial *Els secrets del cine Alcázar d'Elx*, publicat per l'Institut Alacantí de Cultura Juan Gil-Albert.

Coordinació: Juana María Balsalobre i Joan Borja